

Súd: Okresný súd Rožňava
Spisová značka: 10C/7/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7819200784
Dátum vydania rozhodnutia: 03. 04. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Marian Tengely
ECLI: ECLI:SK:OSRV:2019:7819200784.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Rožňava, sudca JUDr. Marian Tengely, v právnej veci žalobkyne: E. D., S. XX.X.XXXX, M. XXX XX V. XX, zastúpenej: Advokátska kancelária Mgr. Ivica Štigitz, advokátka so sídlom 048 01 Rožňava, Šafárikova 8, IČO: 42324017, proti žalovanému: POHOTOVOSTĚ, s.r.o. so sídlom Pribinova 25, 811 09 Bratislava, IČO: 35807598, o zaplatenie 912,38 Eur istiny s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Z a v ä z u j e žalovaného zaplatiť žalobkyni 512,38 Eur istiny s 5,05 % ročným úrokom z omeškania od 5.8.2016 do zaplatenia, všetko v lehote do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

II. Z a s t a v u j e konanie v prevyšujúcej časti.

III. P r i z n á v a žalobkyni právo na náhradu trov konania 12C/336/2015 voči žalovanému vo výške 100 %.

IV. P r i z n á v a žalobkyni právo na náhradu trov konania 10C/7/2019 voči žalovanému vo výške 12 %.

odôvodnenie:

1. Žalobkyňa sa podanou žalobou v konaní 12C/336/2015 domáhala určenia neplatnosti dohody o zrážkach zo Zmluvy č. 705800253 a zaplatenia 1147,19 Eur s 8,05 % ročným úrokom z omeškania od podania žaloby do zaplatenia. Počas konania rozšírila žalobu o zaplatenie 912,38 Eur istiny s 5,05 % ročným úrokom z omeškania od 1.10.2015 do zaplatenia a čiastočne zobrala žalobu späť o 3 % úroky z omeškania. Súd uznesením 12C/336/2015-86 zo dňa 29.6.2016 pripustil rozšírenie žaloby o zaplatenie 912,38 Eur s 5,05 % ročným úrokom z omeškania od 1.10.2015 do zaplatenia.

2. Súd rozsudkom 12C/336/2015-88 zo dňa 29.6.2016 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Košiciach 5Co/83/2017-138 zo dňa 21.11.2017, ktoré nadobudli právoplatnosť 3.1.2018, zastavil konanie o úroky z omeškania vo výške 3 %, určil neplatnosť Dohody o zrážkach zo mzdy zo dňa 22.1.2010, zaviazal žalovaného zaplatiť žalobkyni 1147,19 Eur s 5,05 % ročným úrokom z omeškania od 1.10.2015 do zaplatenia a vylúčil na samostatné konanie rozhodovanie o žalobe na zaplatenie 912,38 Eur s 5,05 % ročným úrokom z omeškania od 1.10.2015 do zaplatenia a o trovách konania.

3. Vylúčená časť bola zapísaná do konania 10C/7/2019. Žalobkyňa zobrala čiastočne žalobu späť o úrok z omeškania od 1.10.2015 do 4.8.2016 a ďalej zobrala žalobu späť ohľadom istiny 400,00 Eur a v tejto časti žiadala konanie zastaviť a trvala na žalobe na zaplatenie sumy 512,38 Eur s 5,05 % ročným úrokom z omeškania od 5.8.2016 do zaplatenia. Poukázala na to, že žalobkyňa cestou zamestnávateľa zaplatila žalovanému 1414,38 Eur a osobne zaplatila 645,19 Eur. Spolu zaplatila 2059,57 Eur. Po odpočítaní úveru vo výške 400,00 Eur preplatila úver o sumu 1659,57 Eur. Keďže rozsudkom 12C/336/2015-88 zo dňa 29.6.2016 jej bola priznaná suma 1147,19 Eur, uplatňovala si len rozdiel vo výške 512,38 Eur.

4. Žalovaný sa na nariadenom pojednávaní nezúčastnil, svoju neúčast' písomne ospravedlnil a zotrval na svojich doterajších vyjadreniach. Vo veci 12C/336/2015 so žalobou nesúhlasil, nakoľko považoval zmluvu o úvere za platnú a v súlade s vtedy platnou právnou úpravou.

5. Súd posúdil nárok žalobkyne aj s prihliadnutím na vykonané dokazovanie v konaní 12C/336/2015 a právoplatné rozsudky 12C/336/2015-88 zo dňa 29.6.2016 a 5Co/83/2017-138 zo dňa 21.11.2017 a dospel k záveru, že nárok žalobkyne na zaplatenie sumy 512,38 Eur istiny s príslušenstvom je dôvodný a preto mu vyhovel.

6. Súd mal za preukázané, že žalobkyni bol poskytnutý úver vo výške 400,00 Eur na základe Zmluvy o úvere č. 705800253, pričom uvedená zmluva neobsahovala zákonné náležitosti podľa ustanovení § 52 a nasledujúcich Občianskeho zákonníka a zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch. Uvedené skutočnosti boli zistené vo vyššie citovaných rozsudkoch súdov a preto je možné konštatovať, že v zmluve absentovali náležitosti, najmä neuvedenie RPMN, priemernej RPMN a úrokovej sadzby. Preto sa úver považuje za bezúročný a bez poplatkov. V konaní bolo ďalej preukázané, že žalobkyňa na uvedený úver celkovo uhradila žalovanému 2059,57 Eur (1414,38 Eur zrážkami zo mzdy a 645,19 Eur osobne). Po odpočítaní obdržaného úveru vo výške 400,00 Eur, ktorý mala vrátiť, jej vznikol preplatok vo výške 1659,57 Eur, z ktorého už žalovaný bol zaviazaný zaplatiť 1147,19 Eur v konaní 12C/336/2015 a preto bolo potrebné ešte zaviazat' žalovaného na zaplatenie sumy 512,38 Eur. Nárok žalobkyne súd priznal v súlade s ustanovením § 451 ods. 1,2 Občianskeho zákonníka z titulu vydania bezdôvodného obohatenia. Žalobkyňa totiž žalovanému plnila bez právneho dôvodu, keďže zmluva bola bezúročná a bez poplatkov a mala mu vrátiť len sumu 400,00 Eur.

7. Výrok o priznaných úrokoch z omeškania sa opiera o ustanovenie § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka v spojení s § 3 nariadenia vlády č. 20/2013 Z.z. Súd priznal úroky z omeškania v zákonnej výške od nasledujúceho dňa po dni, keď nadobudlo právoplatnosť uznesenie o pripustení rozšírenia žaloby, kedy žalovaný mal možnosť dobrovoľne plniť uplatnenú sumu žalobkyni.

8. Výrok o zastavení konania sa opiera o ustanovenie § 144 a 145 ods. 2 zákona 160/2015 Z.z. Civilného sporového poriadku.

9. Výrok o náhrade trov konania 12C/336/2015 sa opiera o ustanovenie § 255 ods. 1,2 Civilného sporového poriadku, podľa ktorého: (1) Súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. (2) Ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo; v spojení s ustanovením § 262 ods. 1,2 Civilného sporového poriadku: (1) O nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí. (2) O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

10. Žalobkyňa mala v konaní úspech v celom rozsahu a preto jej bolo priznané právo na náhradu trov konania vo výške 100 % . Súd rozhodovanie o trovách konania 12C/336/2015 vylúčil na samostatné konanie.

11. Výrok o náhrade trov konania 10C/7/2019 sa opiera o ustanovenie § 255 ods. 2 v spojení s § 256 ods. 1 Civilného sporového poriadku. Žalobkyňa si uplatnila sumu 912,38 Eur, ktorá bola vylúčená na samostatné konanie a z tejto sumy jej bola priznaná suma 512,38 Eur. V prevyšujúcej časti totiž žalobu zobrala späť a teda procesne zavinila, že došlo k zastaveniu konania. Úspešná teda bola na 56 % a žalovaný bol úspešný na 44 %. Pomerný úspech žalobkyne predstavuje 12 % a preto jej v tejto výške súd priznal právo na náhradu trov konania.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie v lehote do 15 dní od doručenia rozsudku, ktoré sa podáva na Okresný súd Rožňava a o odvolaní rozhodne Krajský súd v Košiciach.

Podľa ustanovenia § 363 Civilného sporového poriadku v odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Podľa § 364 Civilného sporového poriadku rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania. Podľa § 365 Civilného sporového poriadku odvolanie možno odôvodniť len tým, že a) neboli splnené procesné podmienky, b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Podľa odseku 2 citovaného § odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej. Podľa odseku 3 citovaného § odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 125 ods. 1,2,3 Civilného sporového poriadku podanie možno urobiť písomne, a to v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe. (2) Podanie vo veci samej urobené v elektronickej podobe bez autorizácie podľa osobitného predpisu treba dodatočne doručiť v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe autorizované podľa osobitného predpisu; ak sa dodatočne nedoručí súdu do desiatich dní, na podanie sa neprihliada. Súd na dodatočné doručenie podania nevyzýva. (3) Podanie urobené v listinnej podobe treba predložiť v potrebnom počte rovnopisov s prílohami tak, aby sa jeden rovnopis s prílohami mohol založiť do súdneho spisu a aby každý ďalší subjekt dostal jeden rovnopis s prílohami. Ak sa nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie podania na trovy toho, kto podanie urobil.

Ak strana sporu (žalobca alebo žalovaný) nesplní povinnosť uloženú týmto rozsudkom, môže oprávnená strana podať návrh na vykonanie exekúcie podľa Exekučného poriadku.